

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 891/2014
04.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката О.П. из К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.34/13 од 29.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.163/14 од 18.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.С., адвоката О.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр.34/13 од 29.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.163/14 од 18.03.2014. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу исти захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К.бр.34/13 од 29.11.2013. године, окривљени Н.С., заједно са окривљеним А.М., оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) у саизвршилаштву у вези са чланом 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3-три године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 03.04.2013. године до 17.09.2013. године. Истом пресудом, према окр. Н.С. изречена је мера безбедности одузимања опојне дроге ... у количини од 2 килограма и 168 грама нето масе, једне дробилице за ... у облику ваљка са црним крстом на предњој

страни, једних мањих маказа и тзв. ризле односно већи број картончића за савијање цигарета-ц. и окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка, заједно са окр. А.М. у износу од 171.245,20 динара и сам, у износу од 1.828,60 динара, те паушала у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 бр.163/14 од 18.03.2014. године, одбио је као неосноване, између осталих, жалбе окр. Н.С. и његовог браниоца адвоката М.О. и пресуду Вишег суда у Ваљеву К.бр.34/13 од 29.11.2013. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.С., адв. О.П., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка, а на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуде Вишег суда у Ваљеву К.бр. 34/13 од 29.11.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.163/14 од 18.03.2014. године у односу на окр. Н.С. и одлучи да се исти ослобађа од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, односно да донесе пресуду којом се укидају наведене правноснажне пресуде и да предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окр. Н.С. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Н.С. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С., адв. О.П., је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окр. Н.С. у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер су засноване на доказима прибављеним противно одредбама ЗКП у смислу члана 16. став 1. и члана 84. ЗКП, на којима се судска одлука не може заснивати и при том као незаконите доказе означава записник од 02.04.2013. године о претресању стана и других просторија окр. А.М., из разлога што је изостала сагласност за претресање стана таште окривљеног која је власник, односно држалац стана и што није поступљено по одредби члана 81. став 3. ЗКП у погледу издавања потврде о улажењу у стан, као и записник од 03.04.2013. године о претресању стана и других просторија које су власништво Т.С., оца окр. Н.С., са образложењем да је претресање обављено у присуству само једног сведока.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, претресање стана и других просторија окр. А.М. извршено је у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку („Службени гласник СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр. 58/04 .. 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП) који је примењиван у време прибављања предметног доказа, па се на истом, насупрот наводима захтева за заштиту законитости, могла засновати правноснажна пресуда у конкретном случају. Претресању стана и других просторија, које је према садржини записника од 02.04.2013. године предузето без наредбе суда због опасности од одлагања, односно опасности од уништења трагова кривичног дела (члан 78. став 3. раније важећег ЗКП) и ради лишења слободе осумњиченог лица (члан 81. став 1. истог законика), присуствовао је окр. А.М. несумњиво у својству држаоца стана у смислу одредаба члана 81. раније важећег ЗКП, које се без основа негира у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Н.С. То имајући у виду, првостепеном пресудом утврђену и према наводима захтева за заштиту законитости неспорну чињеницу, да је окр. А.М. у време предузимања предметне доказне радње са породицом (супругом и двоје деце) живео у стану и користио друге просторије уз стан (подрум) у којима је вршено претресање, а као држалац стана није приговорио претресању, о којем је сачињен записник, који је окривљени потписао без примедбе.

Када је реч о претресању стана и других просторија власника Т.С., оца окр. Н.С. (записник о претресању од 03.04.2013. године), стоји навод захтева за заштиту законитости браниоца окр. Н.С. да је ова доказна радња изведена у присуству само једног сведока, што је супротно одредби члана 79. став 3. раније важећег ЗКП који је примењиван у време предузимања те радње, а којом законском одредбом је прописано да претресању стана присуствују два пунолетна грађанина као сведоци. Међутим, овим доказом, који је формално наведен у првостепеној пресуди (страна 4 став последњи) као извор сазнања чињеница које су предмет доказивања, није утврђена нити једна чињеница и на том доказу се у суштини побијана правноснажна пресуда и не заснива, већ су чињенице од значаја за постојање кривичног дела и кривице окр. Н.С. утврђене другим изведеним доказима (искази сведока, вештачење биолошких трагова, потврда о привременом одузимању предмета и др.), ближе означеним у првостепеној пресуди и оценом одбрана окривљених. Како би, следствено реченом, и без предметног доказа очигледно била донесена иста пресуда, неприхватљиви су по оцени Врховног касационог суда наводи захтева за заштиту законитости да је због незаконитог прибављања истог учињена битна повреда одредаба кривичног поступка о којој је реч.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окр. Н.С. истиче и повреду права окривљеног на јединствену и делотворну одбрану у жалбеном поступку, због погрешног тумачења одредбе члана 447. став 2. ЗКП и ускраћивања, од стране председника другостепеног већа, права адв. О.П. да у својству браниоца окривљеног учествује у седници већа другостепеног суда, дана 18.03.2014. године и да допуни излагање другог браниоца окривљеног (адв. М.О.) указивањем на одређене чињенице и повреде закона учињене на штету окривљеног. Такође, бранилац у захтеву указује на нове чињенице и сазнања о блиском познанству сведока М.Ћ., полицајца који је вршио претрес стана окр. М. и И.Н. који је том приликом затечен у стану окр. М. и о њиховој умешаности у више случајева

недозвољеног промета опојних дрога, те о другим незаконитим радњама сведока М.Ћ., у светлу којих доводи у сумњу веродостојност њиховог и сведочења Д.С. и К.М. у предметном кривичном поступку и полицијских извештаја о нестанку фотодокументације, те изражава сумњу о прикривању и подметању доказа (опојне дроге) од стране полиције, на који начин бранилац окривљеног оспорава правилност и потпуност чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди.

Међутим, ни повреда одредбе члана 447. став 2. ЗКП ни погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С. у том делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.